

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 20

Isus Se arată și lui Toma

24 Toma, zis Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus.

25 Ceilalți ucenici i-au zis deci : „Am văzut pe Domnul !” Dar el le-a răspuns : „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.”

26 După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăși în casă; și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc și le-a zis : „Pace vouă !”

27 Apoi a zis lui Toma : „Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele ; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea ; și nu fi necredincios, ci credincios.”

28 Drept răspuns, Toma I-a zis : „Domnul meu și Dumnezeu meu !”

29 „Tomo”, i-a zis Isus, „pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut.”

Rostul celor scrise aici

30 Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta.

31 Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu ; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

CAPITOLUL 21

Arătarea la marea Tiberiadei

1 După aceea Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat :

2 Simon Petru, Toma, zis Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei și alți doi din ucenicii lui Isus erau împreună.

3 Simon Petru le-a zis : „Mă duc să prind pește.” „Mergem și noi cu tine”, i-au zis ei. Au ieșit și au intrat într-o corabie ; și n-au prins nimic în noaptea aceea.

4 Dimineața, Isus stătea pe țărm ; dar ucenicii nu știau că este Isus. 5 „Copii”, le-a zis Isus, „aveți ceva de mâncare ?” Ei I-au răspuns : „Nu”. 6 El le-a zis :

„Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi.” Au aruncat-o deci și n-o mai puteau trage de mulțimea peștilor.

7 Atunci ucenicul pe care-l iubea Isus a zis lui Petru : „Este Domnul !” Când a auzit Simon Petru că este Domnul, și-a pus haina pe el și s-a încins, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare.

8 Ceilalți ucenici au venit cu corăbioara, trăgând mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm decât cam la două sute de coți.

9 Când s-au coborât pe țărm, au văzut acolo jărătic de cărbuni, pește pus deasupra și pâine.

10 Isus le-a zis : „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.”

11 Simon Petru s-a suit în corăbioară și a tras mreaja la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari ; și, măcar că erau atâția, nu s-a rupt mreaja... [Cont. în nr. viitor]

Nr. 224 / Duminică 17 Iunie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 28 Iunie 2018

- Editorial
- Atacat de cerb
- Partea leului
- Proverbe despre limbă
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Minte bolnavă – trup bolnav
- Versetul de aur al Bibliei

„Dar cei răi pier, și vrăjmașii Domnului sunt ca cele mai frumoase pășuni : pier, pier ca fumul”.
PSALMUL 37 : 20

Editorial. *Ceasul următor ne este acoperit* (II)

„Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate necazurile lui”.
(Psalmul 34 : 6)

De ce pier atât de mulți oameni în : disperare, nenorocire, mocirla păcatului, suicid ?

Ei n-au nici o legătură cu Dumnezeu salvator. Dacă ei ar fi folosit telegrafia fără fir, ca acea navă „Republik”, care se scufunda, atunci ajutorul s-ar fi grăbit și spre ei.

Ar fi venit clipa în care ceața care îi înconjură ar fi dispărut și în lumina strălucitoare a harului L-ar fi văzut lângă ei pe Isus, ajutorul salvator.

Permite-mi să întreb : **dacă un om strigă către Dumnezeu sincer, smerit, din inimă în nenorocirea lui, Dumnezeu va auzi ?**

Există un ascultător al rugăciunilor, care intervine din lumea nevăzută în necazurile acestei vieți pământești cu ajutorul Lui ? Da sau nu ?

Lasă-mă să-ți răspund prin povestirea unei creștine sărace, care cu încredere în ajutorul Domnului a întreținut și a crescut o mulțime de copii orfani.

„Într-o dimineață, chiar după micul dejun, după ce totul a fost strâns, i-am chemat înăuntru pe copiii mai mari, le-am arătat punga de bani goală, le-am spus cât de săraci suntem și i-am îndemnat să se îndrepte spre Tatăl lor din cer, care le putea trimite mâncarea de prânz.

I-am întrebat dacă ar fi mulțumiți în caz că nu va veni nimic; toți au răspuns că ar vrea să aștepte și să aibă încredere.

Apoi fiecare a plecat cu o față serioasă să se roage singur. N-a durat mult și au venit înapoi cu fețele vesele și cea mai în vârstă a spus :

„Suntem așa de bucuroși și nu ne temem deloc ; Dumnezeu Se va gândi precis la noi.” Atunci a întrebat cea mai tânără : „Să nu-i mulțumim scumpului Mântuitor ?”

După aceasta au mulțumit toți în genunchi pentru tot ce făcuse Domnul Isus bun pentru ei până atunci și I-au spus foarte simplu că ei cred că El Se va gândi sigur

la ei.

La ora 12 a fost aruncată în cutie o scrisoare ; conținea 15 mărci. „Pentru orfani.” Cine poate descrie bucuria copiilor, când și-au văzut așa de curând ascultată rugăciunea !

Au putut să cumpere chiar ei pâine și cartofi. La ora unu au fost pregătiți pe masă cartofi în castron, ca și un sos.

Sper ca de timpuriu că învețe copiii mei să-și aducă toate grijile zilnice înaintea Dumnezeuului și Mântuitorului lor, să aștepte ajutorul Lui și să ia totul ca venind din mâna Lui.”

Cuvântul lui Dumnezeu spune : „*Cereți și vi se va da ; căutați și veți găsi ; bateți și vi se va deschide ! Fiindcă oricine cere, primește ; cine caută, găsește ; și celui care bate i se va deschide*”. (Luca 11 : 9 - 10)

Aceasta este valabil pentru toți oamenii, Dumnezeu nu pune nici o condiție, ca și cum această făgăduință ar fi numai pentru cei virtuoși – nu, ea este valabilă și pentru cel mai mizerabil, cel mai împovărat de vină dintre oameni, și pentru fiii pierduți și fiicele pierdute.

De curând am citit despre o mamă căreia îi fugise acum trei ani fiul de 13 ani. Ea s-a rugat mult ca Dumnezeu să-i dea înapoi fiul pierdut.

Într-o duminică s-a simțit îndemnată să meargă la o sală unde săracilor fără adăpost li se dădea întâi un mic dejun cald, iar apoi li se propovăduia vestea harului, prezența Mântuitorului salvator.

La rugămintea mamei, conducătorul acestei adunări a strigat numele fiului pierdut în mijlocul mării cete de săraci și vagabonzi. Între timp mama aștepta într-o încăpere alăturată.

La început nu s-a anunțat nimeni ; dar apoi s-a întâmplat ceva minunat. Acel creștin povestește : Atunci am atins cu cotul un băiat plin de murdărie, care arăta de parcă ar fi mers multe mile într-o căruță cu cărbuni. El a întreat :

„Cum l-ați numit pe băiatul pierdut ?” Am spus imediat : Tu cunoști numele mai bine decât mine, căci tu ești acela.” El a izbucnit în lacrimi și a spus :

„Da, eu sunt; dar ce veți face acum cu mine ?” Se vedea că a comis o infracțiune și se temea de pedeapsă. M-am dus s-o aduc pe mamă ; fiul a fost curând în brațele ei.

Înainte de aceasta n-am văzut niciodată o asemenea bucurie; mama îl strângea la inimă, îl săruta și îl privea iar și iar, dacă, într-adevăr, nu este nici o greșeală și a exclamat: „O, băiatul meu, băiatul meu, de ce n-ai venit acasă ?” El a spus : „Mamă, fiindcă nu știam dacă am voie.”

Dacă se mai îndoiește cineva de efectul rugăciunii, atunci să explice cum a ajuns totuși mama în acea duminică în acea casă în care nu fusese niciodată înainte și unde fiul din zarea largă a trebuit să fie și el prezent tocmai în același ceas.

Corabia care se scufunda a acestei vieți tinere a fost ferită de pieire prin rugăciunea de credință a unei mamei sincere – dacă fiul pierdut s-a rugat el însuși, nu știm; și nici nu știm dacă a fost salvat numai din căile rătăcirii exterioare ale vieții lui sau dacă a găsit, într-adevăr, la Isus mântuirea sufletului său, viața veșnică.

După ce italianul Marconi a descoperit telegrafia fără fir, descoperirea lui a fost un dar al lui Dumnezeu pentru omenire.

Dar cât de negrăit mai mare este acel dar dumnezeiesc, că orice om are privilegiul să cheme ajutorul lui Dumnezeu, îndurarea Lui salvatoare și să aibă parte de ele.

[Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV -1909-1910]

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

278. Recunoștința. Altă pildă

Istoria vorbește despre împăratul bizantin Vasilie Macedoneanul (sec. IX) următorul caz : Acesta în clipa când la vânat a slobozit săgeata asupra unui cerb, fu atăcat de cerb, care apucându-l în coarne pe după brâu, l-a ridicat și era să se repeadă cu el mai departe, dacă un bărbat din suita lui n-ar fi avut curajul să taie brăul, în care s-au încurcat coarnele cerbului.

Cu ce i-a mulțumit regele Vasilie binefăcătorului său ?

Neputând suferi un supus, căruia să-i fie mulțumitor, l-a decapitat în public ca pe un trădător, acuzat de dânsul că ar fi intenționat să-lucidă.

Oare nu răsplătim și noi astfel lui Dumnezeu, Creatorului nostru ? Nu facem ca Evibatus, carele darurilor primite de la Croesus le-a întrebuițat, ca să pornească trupe asupra lui ?! „le-am întărit brațele”, zice Dumnezeu la profetul Osea „dar ei gândesc rău împotriva Mea” (Osea 7 : 15)

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **La part du lion** (fr. „Partea leului”) - expresia a rămas din fabula lui La Fontaine, *Junca, capra și oaia, în societatea leului* (cartea I, fab. 6). Invocând calitatea lui de rege al animalelor, forța lui, curajul lui, ghearele lui, leul își arogă pentru fiecare dintre aceste atribute câte o parte din pradă la împărțeala pe care o face cu junca, capra și oaia, așa încât se alege cu de patru ori pe atât cât i s-ar fi convenit de fapt. La Fontaine, la rândul lui, s-a inspirat din Fedru, în care fabulistul latin, istorisind o împărțeală similară, ajunge la aceeași concluzie pe care o exprimă prin gura leului : „*Ego primam tollo, nominor quoniam leo*” (Eu iau prima parte, fiindcă mă numesc leu). Expresia *partea leului* ilustrează avantajul obținut pe nedrept.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 9. Minte bolnavă - trup bolnav

Dr. O. Spurgeon, un englez, a publicat o excelentă carte ilustrată, explicând cum pot emoțiile să cauzeze aceste boli.

Prima ilustrație din această carte înfățișează centrul emotiv din creier de la care fibrele nervilor se duc la fiecare organ în corp.

Se înțelege cum din cauza legăturilor complicate ale nervilor unele frământări ale centrului emotiv pot să transmită impulsuri care să cauzeze o simplă nevralgie sau mâncărimi în talpa piciorului.

Centrul emotiv produce aceste schimbări larg răspândite cu ajutorul a **trei mecanisme principale** : prin **schimbarea cantității de sânge** ce curge către organism, prin **afectarea secrețiilor unor glande** și prin **schimbarea tensiunii mușchilor**. Tensiunea emotivă poate să influențeze cantitatea de sânge ce curge către un organ. Jena sau stinghereala poate cauza deschiderea vaselor sanguine ale feței și ale gâtului pentru a produce roșeața, iar emoțiile de neliniște sau ură pot face să crească cantitatea de sânge în interiorul craniului rigid, astfel încât pot să rezulte nevralgii și vomitări.

[Va continua]

Proverbe armenesti despre limbă

• Limba clădește și dărmă lumea. • Câte limbi știi, atât ești om. • Limba dulce scoate șarpele din gaură. • Limba n-are oase, dar multe oase rupe. • Ce taie sabia se vindecă, ce taie limba nu se vindecă. • Limba rea e mai ascuțită ca briciul. • Rana făcută de limbă n-are leac. • Până să vină sabia, limba a tăiat capul. • Sabia taie un om, limba – o oaste. • Vaca se leagă cu funia, omul – cu limba. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”